

Выходить у Львовъ
що днія (краймъ недѣль и
гр. кат. святъ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.

Администрація подъ
ч. 8 улицы Чарнецкого.

Редакція ул. Фран-
ціанська ч. 10, двери 10.

Письма приймають ся
запись франковані.

Рекламація неопе-
неній вольный бѣдъ порта.
Руконысія не возвратають ся.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплата у Львовъ
въ Администрації „Газеты
Львовской“ и въ ц. к. Стад-
роствахъ на провінції:
на цѣлый рокъ 2 зл. 40 к.
на півъ року . . . . . 20 к.
на четверть року . . . . . 60 к.
мѣсячно . . . . . 20 к.
Подіноке число 1 кр.

Зъ почтовою пере-
сылкою:
на цѣлый рокъ 5 зл. 40 к.
на півъ року 2 зл. 70 к.
на четверть року 1 зл. 35 к.
мѣсячно . . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 90.

Мініб:
Завтра:

† Георгій вм.
Савы м.

Пія нап.
Іоана

Четверть 23 цвѣтня (5 мая) 1892

Входъ сонця 4 г. 36 м.; заходъ 7 г. 18 м.
Баром. 759 терм. + 20°0' + 8°0'

Рокъ П.

По першому мая.

Добре то кажутъ, что у страха великий очи. Акъ що року вже вѣдъ колькохъ лѣтъ, такъ и сего року, наставъ бувъ по цѣлой Европѣ передъ днемъ первого мая великий переполохъ, бо того дня, якъ звѣстно, обходять роботники въ захѣдній Европѣ свое свято, котре завели себѣ на то, щоби дати доказъ, що они, коли схотять, можуть с иницию всю роботу фабричну, всю продукцію. Въ першому роцѣ, коли то свято заведено, бувъ дѣйстно страшній переполохъ, особливо въ тихъ краяхъ, де есть богато фабрикъ и копалень. Вже тогдѣ було въ день первого мая спокойнѣше а сего року, можна бы сказати, таки зовѣтъ спокойно. Переполохъ, якій наставъ бувъ передъ тымъ днемъ, бувъ отже зовѣтъ неоправданый, а розширили его таки найбѣльше тѣ газеты, що то полюючи на сензаційнѣ вѣсти, представляли рухъ роботничий въ дуже чорныхъ краскахъ и старали ся вѣщувати що съ надоброю на день первого мая. Добру нагоду дало имъ до того то, що дѣялось въ послѣдніхъ дніяхъ въ Франції, именно рухъ анархістичний и численній замахи дінамітовій. По межі рухомъ робітничимъ, а рухомъ анархістичнимъ треба зробити розницю а хотъ одній і ті самі агітаторы можуть тутъ і тамъ дѣлати, то все жъ таки не всюди можуть они выкликати одинаковій наслѣдки. Якъ цѣлій рухъ соціальний въ теперѣшніхъ часахъ можна характеризувати въ той спосібъ, що вонъ ширить ся лише або пустыми, однакожъ подбурючими словами, або такими скрайніми средствами якъ замахи дінамітовій,

такъ такожъ треба оцінити и цѣлій той рухъ якій вѣдбувъ ся въ день первого мая. Розважнійша верства невдоволеныхъ своимъ та-перѣшнімъ положеніемъ, цѣла маса робучого люду, маніфестувала ся въ той день спокойно зборами и выголосуваными на нихъ бессѣдами, а маленька часть очайдуховъ старалася викликати заколотъ при помочи замаховъ дінамітовихъ. Перша въ тихъ маніфестації переважала бѣльше въ захѣдній часті Европы, друга въ захѣдній часті, въ романськихъ краяхъ, якъ Франція, Бельгія, Італія и Іспанія. Отсе була характеристика сегорбчного первого мая. Переїздъ же до вѣстей, якія наспѣли того дня зъ поодинокихъ краївъ.

Насампередъ треба візначити, що у насъ въ цѣлій монархії бувъ повни спокой. Ізъ всѣхъ сторонъ доносять, що день первого мая не святковано при такъ громадній участі роботниковъ, якъ то бувало попередніми роками. До того причинило ся по часті то, що першій мая припавъ якъ разъ на недѣлю, а по частій непогода, по часті же такожъ и то, що роботники вже якосъ охолонули зъ давної ревности для сего свята. У Вѣдні брало участь въ зборахъ всіго лишь около 20.000 роботниковъ, а въ Пештѣ, де заповѣджено було на зборы 15.000, збрало ся ледви 500, але ѹ тымъ поліція заказала вѣдбувати збори, а они розбійшли ся спокойно. У Вѣдні хотѣли роботники продавати на однихъ зборахъ портретъ Раймонда Лявінь, котрый першій подавъ гадку роботникамъ святкувати день первого мая, але поліція заказала. Походъ до Пратеру вѣдбувъ ся такожъ зовѣтъ спокойно, лишь одна громадка роботниковъ, що хотѣла розвинути червону хоругву, напытала себѣ тымъ клопоту.

Въ Нѣмеччинѣ було такожъ зовѣтъ спокойнѣше ся въ день первого мая. Розважнійша верства невдоволеныхъ своимъ та-перѣшнімъ положеніемъ, цѣла маса робучого люду, маніфестувала ся въ той день спокойно. Въ Берлінѣ святкували навѣть анархістіи день первого мая, але зовѣтъ окремо вѣдѣ роботниковъ; они роздавали міжъ людьми якісь письма, але поліція до того не мѣшила ся. Такъ само було спокойно ѹ въ Швайцарії; лише въ Женевѣ роздавали анархістіи вѣдозви, въ которыхъ завзывали роботниковъ, щоби они не платили чиншу за помешкання.

Не такъ спокойно було вже въ Бельгії; тамъ верховодили співъ разомъ анархістіи и выбрали себѣ головно мѣсто Літтіхъ. Вечеромъ въ недѣлю підложили були они підъ задну стѣну церкви св. Мартина дінамітову бомбу, котра експлодуючи розбрала стѣну и розтріскала вікна церкви зъ пречудними малюнками на склѣ. Вартостъ тихъ віконъ обчисляють ва сто тисячъ франківъ. Вибухъ бувъ такъ сильний, що на 300 метрівъ далеко висадило всѣ вікна въ сусѣдніхъ домахъ. Въ мѣстѣ насташъ бувъ страшній переполохъ, коли розбійлась була вѣсть ѹ про другій замахъ въ домѣ сенатора Деселію и його сына. За то въ другихъ сторонахъ краю було зовѣтъ спокойно, а нафтъ въ копальняхъ вугля въ Шарльроа.

Въ Франції, де въ той день вѣдбувались такожъ вибори до радъ громадскихъ, було ровно досить спокойно. Цѣкавий образъ представляє того дня Парижъ. Мѣсто виглядало якъ бы опустѣле. На улипахъ вѣхто ве показувавъ ся. Дуже богато людей, перетяшній послѣдніми замахами, повиїзджало зъ мѣста на село, а тѣ що лишили ся, ве важились показувати ся на улицю не маючи довѣрія до тихъ мѣръ осторожності, які завело правительство. Богато публичныхъ будинківъ

Гіпнотизмъ.

(Дальше.)

До дальнішого ряду фактівъ, що наводять на гіпнотизмъ, належить н. пр. такожъ и такъ звичайне а добре намъ звѣстне зѣване. Кождый зъ насъ знає, що коли въ якімъ та-вариствѣ знайде ся особа, що позѣває, а другий то видять, то зачинаютъ и себѣ позѣвати. Кажемо для того, що позѣване єсть заразливе, и тому заслонюємо себѣ ротъ рукою, коли вже намъ конче хочеся позѣвати. Знаємо про одень такій забавний фактъ зараження позѣванемъ. Два студенти побачили надъ рѣкою цѣлій рядъ прачокъ, було ихъ може зъ десѧть або дванацѧть. Оденъ зъ тихъ студентівъ, аби себѣ захаргувати, поставивъ ся проти прачокъ якъ разъ въ той хвили, коли они підняли ся и трохи відпочивали, та ставъ на весь ротъ позѣвати. За хвили почала одна прачка позѣвати, за нею друга, ба й третя, ба наконецъ мало що вже й не всѣ. Тоды ажъ змѣркували они, що то той паничъ на противъ нихъ зробивъ имъ такого збитка, та заставивъ ихъ позѣвати. На півъ жартомъ на півъ зъ гнѣву стали они ему докоряти, а студенти насмѣявшись пішли себѣ дальше. Буває и такъ, що коли въ хатѣ стануть люди дуже позѣвати, то й песъ, що лежить підъ столомъ, и себѣ позѣває. Пса можна навѣть научити позѣвати такъ, що вонъ буде позѣ-

вати кождою хвили, коли ему прикаже ся. Коли єго скоботати въ кутикахъ морды и говорити при тѣмъ: отвори морду! — то вонъ єтъ отвирає зъ разу въ наслѣдокъ скоботаня а відтакъ вже на самъ приказъ, бо слова сказавій до него пригадують ему давнійше скоботане и викликують въ его мушкулахъ то подразненіе, котре заставляє его отвирати морду.

До гіпнотичнихъ зѣвищъ можна бы засчислити такожъ и перечутя, хочь въ нихъ надзвичайно трудно відрозити правду вѣдѣ неправди, надзвичайно трудно сконтрлювати самъ фактъ. То, що знаємо о перечутяхъ, знаємо звичайно лише зъ оповѣдань, а павѣть колибъ и намъ самимъ що съ подобного приключило ся, то все таки не були бы мы ще въ силѣ дойти докладно звязи міжъ поодинокими фактами въ сїмъ зѣвищі. Найчастійше розказують, що хтось перечуває якесь нещасте, якусь смерть, свою, або когось изъ своїхъ близькихъ кревнихъ и добрихъ приятелівъ. Гете оповѣдає о такомъ випадку перечутя въ своїй родинѣ. Его бабка по матери впала одного разу о півночи чогось дуже налякано до комнати, де спали єї доньки, побудила ихъ и сказала имъ, що стане ся якесь нещасте. И дѣйстно, показало ся опосля, що о той самой годинѣ померъ єї близький своякъ. О французькому королю Генриху IV розповѣдають, що вонъ того дня, коли єго убіто (14 мая 1610) не мавъ дуже охоты віїзджати на мѣсто и сказавъ до свого вѣрника Гасонпіера: „Я знаю, що мене жде на

дорозѣ якесь велике нещасте.“ Мимо того виїхавъ вонъ вѣдѣдати свого недужного міністра, а въ колькахъ хвиль по виїздѣ заколовъ його Равалякъ штилетомъ. Такій и тымъ подобній слухатъ можуть бути лише простими припадкамъ, але все таки застосовляють они мыслячихъ людей роздумувати надъ ними.

Наконецъ треба тутъ ще згадати хочь коротенько про деякі зѣвища въ житї звѣрятъ. Звѣстна вже рѣчъ, що декотрій звѣрь лкъ н. пр. голубы, кури, морскій свинки, кролики, жабы и раки можна до хвилевої задеревѣlosti тымъ способомъ довести, що ихъ поставити ся въ якесь для нихъ неприродне положеніе н. пр. птахи и чотироножій звѣрь на хребеть а рака на голову. Коли ихъ держати въ тѣмъ положенію, доки они ажъ не успокоють ся, та взяти відтакъ поволеніки руки, то они ще довшій часъ будуть лежати въ тѣмъ положенію якъ неживій, задеревѣють на хвилю. Жабы можуть такъ лежати навѣть півліми годинами а відтакъ згинути. Той способъ доводженя звѣрятъ ставъ звѣстнимъ ѹ въ 1635 р. Славний свого часу Єзуїтъ, Атанасій Кірхнеръ, описує той спосібъ въ своїй книжцѣ Ats magna Iucis et Umbrae, виданій 1646 р. такъ: Взяти курку и звязати єї ноги, відтакъ положити єї на землю и дати єї доти тріпати ся та кидати собою, доки ажъ не успокоють ся. Опосля потягнути крейдою на землю вѣдѣ ока курки ліпю и розвязати єї ноги, а она буде ще довшій часъ лежати задеревѣла, хочь бы єї й рушати. Кірхнеръ каже, що курцѣ здає ся, що то єї держить

стерегло войско вже відъ самого досвѣта; пѣхота и кавалерія, узброена якъ на вѣйну, уставилась була на подвѣю въ тыхъ будынкахъ; навѣть почетна сторожа войскова передъ палатою президента Карнота стояла якъ бы въ поготовости до вѣйни. Всѣ касарнѣ и богато домовъ приватныхъ були позамыканій. На провінції було такожъ спокойно, лишь въ Марсилії прийшло було на зборахъ роботниковъ до бійки, котра закінчилася остаточно тымъ, що мусѣла вмѣшатись поліція и арештувала двохъ людей, а кавалерія роздігала вѣтакъ цѣлій зборы. Въ Туръ найдено на вѣходовомъ мѣсци якогось чоловѣка зъ вѣдорваною рукою, показало ся, що вонъ лагодивъ ся підложити десь бомбу, але бомба експльдувала скорше и вѣдорвала ему руку.

Сильний рухъ анархістичній зазначивъ ся першого мая въ північній Італії. Въ Форлі підкінено того дня ажъ 17 петардъ підъ одну каварню. Коло пороховнѣ кинувъ бувъ хтось дінамітову капелю, котра пукла а воякъ, стояцій на сторожі, стрѣливъ тогды на алярмъ. Збѣгли ся заразъ люде и наспѣло войско, котре, коли люде не хотѣли уступати, почало стрѣляти, але не ранило нѣкого. Въ Анконѣ експльдувала бомба. Въ Фасіцѣ підкінено підъ ратушу а въ Пармѣ підъ касино петарди. Въ Римѣ вибухли три петарди але впрочомъ було зовсімъ спокойно.

Зъ Іспанії доносять, що тамъ въ недѣлю було такожъ въ цѣломъ краю спокойно. Въ Мадридѣ було сконсигноване войско, але не стало ся нѣчого надзвичайного. Лишь въ Барселонѣ найдено бомбу зъ запаленими льонгами, але льонти ще завчасу вѣтато.

Такій отже образъ представляє намъ за границя зъ дня першого мая. А якъ же було у насъ? Ну, очевидно, якъ найспокойнѣйше. Але щоби и мы не повстыдались, то постараємо ся о то мѣстечко Нараївъ; лишь тамъ не буловъ день першого мая нѣ соціалістовъ, нѣ анархістовъ, нѣ якихъ роботниковъ фабричныхъ, а лишь славутній нашій мѣщане, котрій вѣдилі ся того дня жидамъ за то, що они день передъ тымъ побили латинського священика о. Еміоля. Въ недѣлю, коли нарбѣль півніходивъ изъ костела та церкви, кинувъ ся на жидовскій домы та повибивавъ всѣ вікна. Нехай же жиды тепер не нарѣкають, бо они дали зачѣпку. — Отъ такъ закінчивъ ся день першого мая.

та лінія крейдова, и для того не важить ся утѣкати; на дѣлѣ однакожъ она задеревѣ на якійсь чась черезъ то положене євх рхѣтомъ на земли. Въ Нѣмеччинѣ робить то ще до нинѣ зъ курками молодѣжъ сѣльска для забавы, лишь замѣсть лінії крейдою на земли кладуть курпѣ на дзюбѣ ниточки або стебельце. Цѣкаво може бude згадати ще й про то, що въ 1828 роцѣ выдавъ угорець офіціръ вѣдъ кавалерії книжочку, въ котрой учить, якъ кувати конѣ безъ примусу. Вонъ каже, що треба коневи вдивити ся сильно въ очи черезъ довшій чась, а конь вѣдъ того такъ оставище, що его можна вѣтакъ спокойно підкувати.

II.

Дещо зъ історії гіпнотизму. Месмеръ и его звѣрчий магнетизмъ. Брайдъ и новійша школа гіпнотизму.

За цвѣсаревои Марії Тересы живъ въ Вѣднѣ лѣкарь дръ Францъ Антонъ Месмеръ. Вонъ бувъ синомъ бѣдного лѣсничого въ одній селѣ надъ Реномъ въ Нѣмеччинѣ и родивъ ся 1734 р. Малымъ хлопцемъ, школяркомъ любивъ вонъ дуже дивити ся на воду и нерѣтъ идучи до школы спознити ся бувало, бо по дорозѣ зайде де надъ якій поточокъ та идучи такъ за водою ажъ заблукавъ ся де въ склахъ. Коли вже покончивъ виїшъ школы, ставъ вонъ звертати увагу па всѣлякі повѣрки въ народѣ и ему видало на гадку, чи сонце и мѣсяць та други звѣзды не мають на людей якогось такого впливу, що виклику-

Рада державна.

На вчерашніомъ засѣданію Палаты пословъ вела ся дальша дебата надъ реформою податковъ. Промавляли посли: Штайнеръ, Кайцль, Патай и Абрахамовичъ. Сей послѣдній домагавъ ся, щоби при роздѣлѣ особистого податку доходового для поодинокихъ краївъ короннихъ приято справедлившу підставу и щоби країмъ короннимъ вѣдстулено цѣлій податокъ домовокласовий або часть податку домовочиншовогоДальше щоби при комісіяхъ податковихъ увагляднювано степень просвѣти и товарицій порядки въ поодинокихъ країахъ. Пос. Пленеръ годивъ ся зъ внесеннями пос. Абрахамовича. Промавлявъ після пос. Гелишевскій и вѣказувавъ хиби въ поодинокихъ точкахъ нового проекту.

Опбеля закрито засѣданіе и передано цѣлій проектъ окремої комісії, зложевої зъ 36 членовъ. Слѣдуюче засѣданіе назначено на піннѣ, а на порядку днівніомъ стоить звѣстне внесене Молодочеховъ.

Переглядъ політичній.

Піделя Presse будуть вѣдъ нинѣ вѣдбувати ся що дня засѣданіе Палаты пословъ. Проектъ управильнення валюти має бути предложеній Палатѣ вже въ понедѣлокъ. До Вѣднѧ мали вчера приїхати зъ Берліна банкіри Бляйхредеръ и Ганземанъ а зъ Будапешту Палаявічні и Корнфельдъ, щоби нарадитись зъ Ротшильдомъ въ справѣ управильнення валюти.

Американській пасторъ, що їздивъ до Россії роздѣляти гропѣ призбираній въ Америцѣ для голодуючихъ, переїзджаючи черезъ Лондонъ, розповѣдавъ тамъ, що нарбѣкъ жде Россію ще бѣльша нужда. Нема чимъ и кимъ управити роблѣ, коней нема, а люде такъ голодомъ селабленій, що не можуть нѣякъ поля обробити, хочь бы мали й подостаткомъ збожжа на засѣвъ. Тифусъ и вѣспа ширять ся такъ страшно, що готові добрati ся и до захдныхъ краївъ, скоро не будуть заведений строгий мѣри остерожности.

Новинки.

Лѣвовъ дня 4 Маю.

— Громадѣ Деревляни, въ повѣтѣ кам'янецькому, увѣдливъ Е. Вел. Цвѣсаръ 100 зр. зацомоги на будову школы.

— Оголошене. Ц. к. Намѣстництво подає до вѣдомості, що реамбуляційна комісія въ розправою експропріаційною задля проектованої будови новихъ будынківъ стаційнихъ на стації Бобрка-Глѣбовичъ (зелініца лінія Львовъ-Черновицѣ) вѣдбуде ся на той стації дня 24 маю 1892 р. о год. 11-їй передъ полуднемъ. Виїкви грунтівъ, які мають заняти ся підъ будынки, будуть виложеній въ вѣдповѣдними плинами въ урядѣ громадському въ Волошинѣ черезъ 14 днівъ до перегляду. Спротивленія могутъ бути внесеній въ тихъ 14 днівъ до ц. к. Староства въ Бобрцѣ або на мѣсци до комісії. Появившій спротивленія не будуть уваглювати ся.

— Конкурсъ. Ц. к. краєва Рада пікльна розписала конкурсъ ва посаду учителья гр. кат. реаліївъ въ ІV-їй ц. к. гімназії у Львовѣ въ речинцемъ до 20 маю с. р. Подана разомъ въ візучниками вносити належить за посередствомъ своєї власти вверхній до Презідії ц. к. красової Ради пікльної у Львовѣ.

— Є. Екц. Митрон. Сильвестръ виїхавъ вчера вечоромъ зъ кріл. о. Туркевичемъ и Василевскимъ до Krakova на похоронъ помершого тамъ свого первого брата, фельдмаршалъ-поручника Людвіка Сембраторича. Пок. Людвікъ Сембраторич померъ по короткій, бо лиши чотирь днівъ недузъ на запалене легкихъ, въ 55-омъ роцѣ життя. Давнійше бувъ покійникъ кілька лѣтъ при генеральномъ штабѣ у Вѣднї а у Львовѣ перебувавъ свого часу якъ підполковникъ; піанійше стоявъ вонъ якъ генераль-майоръ въ Оломунці а вѣдъ півтора року бувъ стаціоновий якъ фельдмаршалъ-поручникъ въ Krakovѣ. Похоронъ вѣдбуде ся винъ по полудви. Виїсав. Митрополитъ поверне пинъ въ ночі въ Krakova до Львова, щоби завтра въ день св. Юрія, вѣдцирати въ архікатедральній церквѣ архієрейське богослужене.

— На послѣдніомъ засѣданіє виїдѣлу тов. „Просвѣти“ подано до вѣдомості, що Молитовникъ виїшовъ вже въ 30.000 примѣрникахъ въ друку а въ тихъ 5000 оправленыхъ, готові до розсылки. Молитовникъ въ пачеровій оправѣ коштує 20 кр. въ пачеровій въ полотнищъ хрестомъ 25 кр., авовсѣмъ въ полотнѣ и въ позолоченими берегами 30 кр — Обговорювано такожъ справу запису фундаційного проф. Дубравского.

— Товариство Рука Читальни въ Золочевѣ подає до вѣдомості, що після ухвалы виїдѣлу въ 23 цвѣтні 1892 вѣдбудеть ся дня 18 маю 1892 о годинѣ 2-їй по полудни надзвичайний загальний зборы сего товариства въ льюкали читальнѣ, на котрій всѣхъ членівъ запирає ся. На порядку днівніомъ: 1. Вѣдчитане протоколу послѣдні-

и ють въ нихъ вѣдъ часу до часу якісь недуги. Идучи дальше за сею гадкою думавъ вонъ себѣ такъ: Коли можуть вплывати звѣзды одні на другихъ, на нашу землю та на людій, то чому жъ бы не могло такъ бути, що одень чоловѣкъ може мати вплывъ на другого? На сю послѣдніу гадку навело зновъ його головно то, що вонъ вже зъ малку бувъ дуже вражливий и за кождый разъ, коли хтось поза нимъ становивъ, вонъ то заразъ почувъ по собѣ, хочь нечувъ, коли хтось приступавъ. Кажуть такожъ, що коли вонъ пускавъ кровь недужимъ, то добачивъ кілька разовъ, що скоро вонъ до недужого зближивъ ся, то кровь текла сильнѣйше, коли же вѣдступивъ ся дальше, то кровь текла слабше.

Коли Месмеръ взявъ ся лѣчити недужихъ у Вѣднї, не сподобались ему якісь звичайні лѣки и вонъ ставъ лѣчити електрикою и магнетизомъ. Вонъ лѣчивъ якусь дѣвчину, котра западала у всѣлякі недуги въ наслѣдокъ набігу крові до голови. Месмеръ почавъ їй прикладати три бляхи магнетичні, дѣвъ до ногъ а одну до живота. Набігъ крові до голови тогды ослабавъ и уставъ боль голови. Разъ коли вонъ робивъ пробу зъ недужкою, побачивъ, що коли замѣсть магнезією зближивъ до недужої лише свою руку, їй стало заразъ лекше, лекше навѣть якъ по магнезією; ба вонъ добачивъ, що коли по недужкій пересувавъ руками, то викликувавъ въ нїй такій станъ, якъ впередъ електрикою або магнезією.

Далій досвѣди робивъ Месмеръ зъ

панною Естерлінъ, котра мала падавицю (або такъ звану злу хоробу). На іїй переконавъ ся вонъ, що на ню можна вплывати безъ євх вѣдомості; вонъ потребувавъ лишь приложити до неї руку, а она доставала заразъ конвульсії, або коли мала конвульсії, то они уступали. Месмеръ набравъ зъ того такого переконання, що не лише його тѣло, але й тѣло кождого чоловѣка має въ собѣ якусь силу магнетичну, ба що ту силу має кождий звѣрячій організмъ и для того назавать вонъ євх звѣрячимъ магнетизмомъ. Приїздили споро досвѣдовъ подавъ ихъ Месмеръ до вѣдомості вѣденськихъ лѣкарівъ, але тї стали його виїмкави та казали, що вонъ зъ розуму збішивъ; не хотѣли навѣть, щоби вонъ робивъ въ ихъ очахъ свои досвѣди зъ недужими.

Тоды звернувъ ся Месмеръ до члена лондонської академії и фізика, Інг'енгаузъ приїхавъ и заставъ недужу якъ разъ під часъ нападу, коли она лежала безъ памяті. Коли Месмеръ дотыкавъ ся євх то она дрожала конвульсійно, коли же дотыкавъ ся євх хтось другій, то она була зовсімъ спокойна. Опбеля показавъ Месмеръ, що вонъ може викликувати въ недужої тї самї проявы не дотыкаючись євх; вонъ зближавъ лише палець до руки або ноги панни Естерлінъ а она вже дрожала конвульсійно. То само звѧвище викликувавъ вонъ въ недужої, хочь стоявъ поза нею на 8 стопъ далеко и такъ, що она не могла його видѣти — впрочомъ мала она

ныхъ загальнихъ зборовъ, 2. Справа зданіе Выдѣлу въ до-
теперѣшнаго заridу, 3. Нарада надъ адміністрацію май-
номъ товариства, 4. Внесенія членовъ.

— Коренныи фондъ товариства для вѣдѣвъ
и сиротъ по священикахъ львовской епархіѣ, выно-
сить теперъ 170.850 зр. 80 кр., фондъ запомоговыи
15.306 зр. 6 кр., а готвка до розпорядимости въ касѣ
7.671 зр. 78 кр.

— Філію товариства сибльнои помочи дяківъ
ставіславовской епархіѣ вѣдѣто въ Городенцѣ. Зборы
членовъ філію вѣдѣли ся дnia 21 н. ст. цвѣтня при уча-
стї 18 дяківъ и 3 священиковъ, а то оо.: мѣстодекана
Иполита Коаловскаго въ Стрѣльчѣ, Левицкого въ Горо-
денки и Осадцы сотрудника въ Городенки.

— Громада Иобочъ прилучена до парохіѣ Сасѣль
побудувала заходами о. Семена Пѣтрушевскаго нову цер-
ковь въ твердого матерілу. О. Пѣтрушевскій заходить ся
теперъ около будовы мурованои церкви въ Сасовѣ.

— Почтови справы. Вѣдѣ 1-го с. м. почавши, при-
нимаютъ почтови уряды посылки въ пробками товарибъ
до найбѣльшои ваги 350 грамбъ, въ размѣрахъ 30 центи-
метровъ довготы, 20 см. ширини и 10 см. висоты. По-
сылки въ видѣ звиткобъ (цѣвокъ) могутъ бути до 30 см.
довгї а 15 см. въ промѣрѣ.

— Нови уряды телеграфичий въ ограниченю
службою дневною для загальнаго ужитку будуть отво-
реди въ днемъ 15 маи въ слѣдуючихъ мѣсцевостяхъ (на
станціяхъ зеленничихъ): Клай, Бядолины, (пляхъ Кра-
кѣвъ-Львовъ); Домбѣ, Баохдѣ, Ясланы, Баранбѣ, Хме-
львъ, Збыдѣвъ, Собобр (зеленница льокальна Дембница-
Равадѣвъ-Наджеке); Бобрѣвка, Олешичѣ, Башня, Вер-
хата, Гута зелена (зеленница льокальна Ярославъ - Со-
калъ).

— Огій. Мѣсто Радивилвъ въ Россіи, заразъ за
границею за Бродами, выгорѣло вчера, якъ кажуть, до
тла. Эъ Бродѣвъ важдано телеграфично присланы сто-
рожки пожарной и сикавокъ, але Броды мусѣли вѣдомо-
вити, бо вѣдѣту на велику посуху и сильный вѣтеръ
трудно було мѣсто лишати безъ всѣлякои помочи.

— На кару смерти черезъ повѣшене засудивъ
краковскій судъ карный на подставѣ вердикту судѣвѣ
присяжныхъ Тимка Юричинскаго за убийство своеї жѣн-
ки, а его любовницю Маріинну Магербовну, которая въ убий-
ствѣ тѣмъ грава не послѣдну ролю, засудивъ судъ на 10
лѣтъ тяжкои винницѣ.

— Кулокъ рольничихъ, було посла вѣдѣто вѣдѣто
центральнаго заряду, въ минувшомъ роцѣ 701, въ 34.226
дѣйствиими членами, 282 спомагающими и 4 членами осно-
вателями. Въ 1892 роцѣ заложено 87 новыхъ кулокъ, а то
въ поїѣтѣ краковскому, 6 въ ланьцутскомъ, по 4 въ
боянинскомъ и церемоніскомъ, по 3 въ хшавовскому, тор-

лицікомъ, ярославскому и новоторгскому, во 2 въ бяль-
скому, пилзенському и вадовицкому, по одному въ бе-
резовскому, домбровскому, ясельскому, лимановскому,
львовскому, мостискому, мисленицкому, новосаичевскому,
подгаецкому, равскому, рогатинскому, ропчицкому, ся-
ніцкому, скалатскому, станіславовскому, тарнобжескому,
валбющікому и жидачівскому. Всѣ новозаложеніи кулка
числать 2.901 членовъ. Для 72 истинушихъ читаленъ
кулокъ выслано 2563 книжочки, а для самыхъ кулокъ
закуплено за 6.093 зр. 82 кр. настя, за 2712 зр. 38 кр.
инфлянтскаго льну, а за 614 зр. 63 кр. господарскихъ ма-
шинъ. Эъ субвенцій побирає центральный зарядъ кулокъ:
подъ товариства господарского 1000 зр. на люстрацію
селянскихъ господарствъ, 1600 зр. на люстрацію тихже
господарствъ въ выкладами, 500 зр. вѣдѣ галицкои касы
щадничой и 5000 зр. вѣдѣ Сойму. Кромъ того удѣливъ
выдѣль краевый поодинокимъ кулкамъ въ фонду позичко-
вого ухваленого соймомъ 3160 зр. Загальний зборы кулокъ
вѣдѣтъ ся сего року имовѣрно въ Тернополи.

— Ювілей. Въ Станіславовѣ обходивъ сими днями
п. Стан. Ляховичъ, поборецъ податкового уряду, 40-лѣт-
ний ювілей службовои працѣ. Податкови урядники жер-
тували ювілятии на памятку срѣбуру чашу, на которой
вырѣзаній имена и превища цѣлого персоналю урадничого. П. Ляховичъ помимо своеї заводовои працѣ, посвя-
чає богато часу для добра справъ публичныхъ, въ радни-
комъ мѣской Рады и членомъ выдѣлу касы оцадности. Задля честнотъ своего характеру и рѣдкої безинтересно-
сти въ п. Ляховичъ въ загальному вѣдѣ всѣхъ попановку.

— Спѣгови метелицѣ. Въ Саксоніи въ мѣстѣ
Хемніцѣ лютилась послѣднаго днѧ цвѣтня и первого мая
снѣгова метелица.

— Африканську выставу дра Голуба отворено
сими днями підъ протекторатомъ Е. Цѣс. и Кор. Высокости
Архікнязя Франца Фердинанда въ Правѣ. Скількость
нагромадженыхъ оказають въ вадивляюча. Зрѣтель прохо-
джує помѣжъ дѣйствиими, точно забудоваными селами
муринскими такъ, що здається, мовь то перевѣстъ ся зъ
Европы та ставъ на справедливій „чорной земли“. Тота
выставка була притягаючою точкою м. р. въ вѣденському
Іратерѣ, яко величавый образъ етнографично-вольотич-
наго полудневои Африки.

— Убійника Дімінга, про котрого мы свого часу
доносили, що то вонъ убивъ свою жеїнку и дѣти та
замурували ихъ трупы въ привѣчку, а когро вѣдакъ
авловили въ Австралії, засудили теперъ въ Мельбурнѣ
на кару смерти. Не помогло, видко, то, що вонъ при-
значавъ ся до „Яцка Поруна“ хотячи депевымъ коштомъ
переїхати до Англії та іще трохи пожити.

— Нещасте на зеленницѣ. На пляху львовско-
черновецкои зеленницѣ межи Новоселиччина а Букачев-
цями, переїхавъ півдѣдь одну селянку и єї дитину.
Нещаслива мати пустилася ратувати свою дитину,
котра, вдає ся підбѣгла підѣдь півдѣдь и найшла сама якъ
дитиною страшну смерть підѣдь колесами машини.

— Намѣрене убийство. Етля Німандъ, жїнка
арендаря въ Обыдовѣ, кам'янецкого повѣта, живочи въ
невгодѣ въ свомъ чоловѣкомъ Саламономъ, обляла его
въ ночи спичного нафтою и підналила постѣль. Саламонъ
пробудивъ ся вправдѣ, але такъ тяжко попѣкъ ся, що
житю его грозить небезпеченостъ. Етлю арештовано.

† Посмертній вѣсти.

О. Зиновій Паславскій, парохъ въ Турю и мѣ-
стодеканъ старо самборскаго деканату, увоконивъ ся дnia
3 маи въ 56-омъ роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Николай Бѣлікъ, ц. к. адъюнкъ судовий въ За-
болововѣ, померъ дnia 25 цвѣтня по днійнїи и тяжкїй не-
дугѣ въ 38-омъ роцѣ житя. Покойный бувъ давнїй частъ
академіи при судѣ въ Сколѣвѣ а передъ півтора
рокомъ перенесений бувъ въ характерѣ адъюнкта до За-
боловова. Вѣчна покойному память!

Александеръ Гомічкій, пепсіонованый секретарь
скарбовий, угр.-рускій писатель, упоконивъ ся въ
великодній пятницю въ Бейкаш-Медерѣ, въ Угорщинѣ,
въ 62 роцѣ житя. Гомічкій вѣданачивъ си літератур-
ною дѣяльнотю въ 60-ыхъ рокахъ, выдаючи календарі
и альманахи на угорской Руси. Вѣчна ему память!

Гнатъ Еліашевскій, господарь въ Гуменци коло
Щирци, померъ дnia 1 маи въ 76-омъ роцѣ житя. Бувъ
се чоловѣкъ честный и трудолюбивый, та дбалый о до-
бре своихъ дѣтей, якъ и цѣлои громады. Одного сына
выховавъ на священика, который теперъ есть парохомъ въ
Гуменци. Громада дуже покойного піанувала и для того
выбирала его колькома наворотами вѣйтомъ. Вѣчна по-
койному память!

(Далѣше буде).

Всячина.

— Лѣчене вовка за помочею суггестії. Най сковає ся Кохъ зъ своею кохіною, котрою
хотѣвъ лѣчiti не лишь вовка, але и тубер-
кулы, сухоты, та всякий тымъ подбій недуги.
За его кохіною нинѣ вже й слѣдъ загинувъ,
але за то вынайдено въ Парижи іншій спо-
собъ лѣченя тихъ недугъ; на разѣ, правда,
що лишь вовка, але чого то зъ часомъ тымъ
способомъ не буде можна лѣчити?! А що мы
якъ разъ теперъ мѣстимо въ фейлетонѣ обшир-
нѣшу розвѣдку про ту чудотворну силу, яка
нѣбы то має бути въ чоловѣцѣ, лишь що люде
не могли съ доси піе добре зловити въ свои
рукї, тоже думаємо, що не вѣдѣ рѣчи буде
тутъ занотувати про сей новий вислѣдъ на
поли гіпнотизму. Ото зъ Парижа наспѣла
вѣсть, що тамъ въ шпитали Шарите удало ся
видѣти при помочи суггестії якусь недужу
вѣдѣ вовка; просто зашептали недугу и конецъ.
Перший досвѣдъ робивъ, кажуть, дръ Лій, на
якійсь молодой дѣвчинѣ, котра на однімъ
ує, лици и шиї має великого вовка. Вовкъ
той теперъ поколи уступає. Заразъ за першимъ
разомъ, коли вонъ єї загіпнотизувавъ и при-
казавъ, що не має ніякої плями на шиї
и лици, — появило ся въ три днї познѣше
по серединѣ вовка на уху мале пятенце при-
родної барви шкобри, величини квадратового
центіметра. Експериментъ той повторяє ся
далѣше, а бѣле пятенце бѣльшою чимъ разъ
бѣльше, ажъ ухо стало теперъ зовсѣмъ бѣле.
Досвѣди ведуть ся далѣше, — зъ недужої
здоймають що днія фотографію, зъ котрої
можна познати постепенный ходъ лѣченя,
а дръ Лій єсть перекопаний, що вонъ вилѣ-
чить недужу зовсѣмъ. Ми не належимо до
тихъ, що готови легко повѣрити въ кожду
першу лїппу вѣсть; не були на мѣсці при-
недужої и не видѣли начѣть єї фотографії,
прото не можемо и видати свого суду о тѣмъ.
А всеਜь таки думаємо, що тодіть ся таку
вѣсть занотувати, бо лѣчене при помочи гіп-
нотизму, або т. зв. суггестії, входить чимъ
разъ бѣльшою въ уживане; може отже бути,
що й на сїй вѣсти буде щось правды. Але
поки що, то треба й тому признati рацио,
що въ виду теперѣшнього руху анархистичного
у Франції, сказавъ: Чого тутъ сушити собѣ
голову Равашольомъ та всѣми другими ана-
рхистами? Зъ ними прецѣ можна собѣ дати
легко раду: попросити гіпнотизеровъ, щоби
они въ нихъ вмовили, що они померли, то
они сами перенесуть ся на тамтой свѣтъ на-
вѣтъ безъ помочи кати и гільотини.

Господарство, промисль и торговля.

Льосовання: Льосы державнїй зъ
1860 р. головна выграна 300.000 зр. припада
на серию 17510 ч. 17, друга 50.000 зр. на с. 4666 ч. 10, третя 25.000 зр. на с. 1670 ч. 5.—
Льосы кредитовий головна выграна 150.000 зр.
припада на с. 2911 ч. 55, друга 30.000 зр. на
с. 359 ч. 80 третя 15.000 зр. на с. 359 ч. 42.—
Австрійский льосы червоного хреста: головна
выграна 25.000 зр. на с. 5.486 ч. 16, друга
1.000 зр. на с. 7.257 ч. 16. — Італіанський
льосы червоного хреста: головна выграна
15.000 ліръ на с. 655 ч. 3.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 4 маи. Зъ круговѣ урядовихъ
заперечують рѣшучо тому, мовь бы царь мавъ
приїхати до Берлина.

Константинополь 4 маи. Розпочавъ ся
тутъ вчера процесъ двохъ людей обжалован-
ыхъ о убийство Вулковича. Обжалованій вы-
пирають ся всіго, а процесъ не виказавъ до-
си нѣчо. — Въ Гаррапѣ (въ Абенії) ви-
бухла холера.

Одъчальний редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщенія приватній“) якъ для „Народной Часописи“ такъожь для „Газеты Львовской“ принимає лишь „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона, при улицѣ Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходить ся Експедиція мѣщева тыхъ газетъ.

Стадія зеленницѣ
Мушина-Криниця
зъ Кракова 8 год.
зъ Львова 12 "
зъ Будапешту 12 "

Ц. к. ЗАВЕДЕНЕ ЗДРОСВЕ
Криниця (въ Галичинѣ)
Найзасобнѣйша щава зеленница.

Въ мѣсяці:
почта три разы денни,
телефрафъ, аптека.

Положене горске въ Карпатахъ 590 метровъ надъ пов. моря.

Водъ стації зеленничної година дороги, добре утриманої.

Средства лѣчничія. Кромъ кліматичныхъ условій, купелъ мінеральний зеленницістї, засобній въ квасъ вуглевый, огреваній методою Шварца (въ р. 1891 выдано ихъ бѣльше якъ 35.000).

Купелъ боровіновій, парою огреваній (въ р. 1891 выдано ихъ 12.000).

Дотеперѣшне число габінетовъ въ здроевицахъ мінеральнихъ збстало побольшеннѣ, половина габінетовъ въ здроевицахъ боровіновыхъ огревається парою, дальще пить водъ Криницкої и Слотвињскої, жентицѣ, кефіру, — гімнастика въ новой въ той цѣли въ парку приладженой будовли и т. д.

Помешканія. Бѣльше якъ 1500 покоївъ зъ більшимъ и меншимъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, по бѣльшої части заосмотреныхъ въ печи. Готель „подъ З-ма рожами“ и гостиниця „подъ Замкомъ“ служать до тымчасового умѣщенія осебѣ свѣжо прибувшихъ.

Въ маю, червню и веснню цѣны помешканія якъ и купелей суть менші.

Проходы. Великий паркъ смерековый зъ выгбдными стежками, численными лавками и мѣсцями до выполнінку и забавъ, розличній близії и дальши проходы по ровни и по горахъ, прогулки въ прекрасну близшу и дальшу околицу.

Заосмотрене потребъ и забавы. Колька реставрацій, колька молодарень, двѣ цукорицѣ, величавый домъ здроевый зъ салами бальзовыми, реставрацію, салою біларовою и для игоръ, кругольня, касино, 2 выложичальнѣ книжокъ, театръ зъ Львова, оркестра здроева А. Вронського вбдъ 21 мая, фотографъ, крамницѣ и рукодѣльники всякого рода зъ головныхъ мѣстъ прибуваючи и т. д.

Кромъ стало черезъ цѣлый часъ ординуючого лѣкаря правительственного Дра Конфа практикує 7 лѣкарївъ. — Фреквенція рбчна вносить бѣльше якъ 4.500

Въ самомъ здроевици знаходитъ ся посля найновѣйшихъ засадъ умѣтності правительственные: Ц. к. Заведене водолѣчниче (гидрапатичне) подъ проводомъ спеціяліста Д-ра Еберса (въ р. 1891 здѣлано 26.100 процедуръ гидрапатичныхъ).

Особы, котрій лѣчать ся въ ц. к. Заведеню водолѣчничомъ, можуть найти умѣщене въ свѣжо отвертому приватному пансіонатѣ Дра Егерса, приспособленому до потребъ гидрапатики.

Сезонъ отвертый вбдъ **15 мая до конца вересня.**

На жадане удѣляє объясненіе

Ц. к. Зарядъ здроевый въ Криницѣ.

Австрійско-угорска **FINANZ-KUNDSCHAU**

Признане, якого доси вазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побольшиши его обемъ а то-такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашої часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшніхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовій и господарскій обявы обширно и предметово. Всеожъ при томъ можемо числити, що въ новой своїй формѣ намъ збѣльшеныи днівникъ знайде вбдкликъ голоснѣйшій. Шопри жеертвѣ, якъ на пасъ накладає побольшеннѣ обему, високостѣ предплаты збстава незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бѣльше розповсюднене.

— Число пробне даромъ. —

Рбчна предплата за 52 богатій змѣстомъ числа 1 кр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ**
у Львовѣ.

Carl Pöllath's

Devotionalien-Andachtsbüchlein-und Bilderverlag
Schrobenhausen (Oberbayern).

Подѣлъ у ласкаву вбдомбѣть свѣй богатый складъ обрабовъ зъ польскимъ текстомъ (дописами), а такожь въ рускимъ текстомъ, серії & II. за 100 штуку марокъ 1:50, для наближаючихъ ся испытвіемъ школильныхъ. Дальше поручаю всѣ своего выробу медаль, Розеты приналежними додаткамъ, хресты зъ обкладами кидровыми, въ жотомъ мосажи, посрблени, мільковани, хресты насмертій стоячі и висячі, тожъ округлі всікомъ величины, на реліквії хресты и релікварії артикулы міссійн, Перлову черепаху, кокосову горіхъ на розеты, такожъ ету скіорій, котлики на сваечну воду, перстніи братствъ церковныхъ и поясы, жовті мосажні лампы напрестольній, свѣчники церковній, звонки, три-и четиро-стрбній, такожъ на інджецѣ, котрій богато призначана впайлши, Умывальне стбній для захристій и пр. Фігуры и хресты на статуи и цропамитви хресты, и медаль и пр.

Памятки первоспвѣдній и первопрічастній, памятки миропомазанія и первоніи служби Божої великого рода въ рбжнімъ выборѣ: Дипломы церковній и дипломы признания, формулярѣ приимленій, скаплірѣ, образы святыхъ въ форматѣ вбдомбѣ С. П. Книжочки зъ образами и молитвами авробованій

Альбумы святыхъ фарбовани друкованій и пр. Закладъ тѣшить ся вбдъ — 100 лѣтъ — пайтѣшно славою іава вѣличної способности и утвітого труда въ доставѣ всякихъ новостей — якъ своего такъ и чужихъ складовъ, по найдешевшій цѣнѣ и просить о ласкаві замовленія, ручачою за превосходну и добруну обслугу.

Каталоги и взоролисти охочу посылаю. 67

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши бѣльше 1 лютого 1890 поручас

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневнымъ виповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

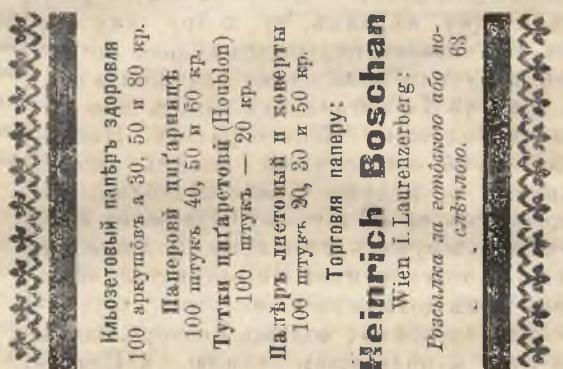
въ 8 дневнымъ виповѣдженемъ, всѣже знаходитъ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневнымъ виповѣдженемъ, будуть опроцентованіи почавши вбдъ днія 1 мая 1890 по 4% въ дневномъ терміномъ виповѣдженія.

Дѣйсвіе, для 31 січня 1890.

Дирекція.

Чоколяда десерова.

Найбѣльша фабрика на свѣтѣ — днна продажъ 50.000 кг.
Подроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ това ровъ колоніяльныхъ, по дрог'еріяхъ и склепахъ зъ лакотками, такожъ по цукорняхъ.